

Milan Keil:

**Nález mechu *Stylostegium caespiticium* (Schwaegr.)
Br. eur. v Tatrách**

Dne 14. 7. 1950 na exkursi ve Vysokých Tatrách u Zeleného plesa na úpatí Kežmarského štítu nad ssuťovými kuželi nalezl jsem ve štěrbinách skal pěkně vyvinuté trsy mechu, který jsem identifikoval jako *Stylostegium caespiticium* (Schwaegr.) Br. eur. Trsy sledovaly štěrbinu čerstvě odlámané skály, nad kterou byl převis, takže byly chráněny před deštěm. Trsy byly velmi pěkně vyvinuté a rovněž bohatě plodné. Marně jsem hledal v literatuře nějaký údaj o nalezišti tohoto mechu v Tatrách. Další hledání mi uspořila práce J. Podpěry, která vyšla v témže roce. V této práci „Významné zjevy v zeměpisném rozšíření evropských mechů“ autor vyjmenovává řadu pozoruhodných evropských druhů mechů a mezi nimi také *Stylostegium caespiticium* (Schwaegr.) Br. eur., kde uvádí, že tento jediný druh rodu *Stylostegium*, patřící k nejvzácnějším alpským mechům a rostoucí mezi 1800 až 2650 m, v Tatrách chybí. Hledal jsem v nejbližším okolí další lokalitu, ale marně. Protože literatura uvádí, že dotyčný druh roste také na vápenci a mimo to okolní mechová flora připomínala floru Bělských Tater, vypravil jsem se hledat *Stylostegium* také do Bělských Tater. Přes to, že jsem hřeben Bělských Tater procházel po několik dní, hledal jsem marně.

Nález *Stylostegia* je zajímavý také tím, že ušel pozornosti bryologů, kteří již v dřívějších dobách prováděli průzkum Tater velmi podrobně.

Protože mě zajímalo, zda tento druh bude mít tendenci se rozšiřovat, navštívil jsem tuto lokalitu po třech letech (10. 7. 1953). Znova jsem prošel nejbližší okolí lokality a hřebeny Bělských Tater. Ani při této další návštěvě jsem novou lokalitu neobjevil a pokud jsem mohl srovnat stav původní lokality proti roku 1950, řekl bych, že jmenovaný mech na své lokalitě ustupuje. Trsy byly již smíšené s druhy rostoucími v nejbližším okolí, a to hlavně s druhy *Blindia acuta* (Huds.) Br. eur. a *Distichium montanum* (Lam.) Hagen.

Je zajímavé, že v místech, kde se během této doby části převisu odlámaly, takže zarostlé štěrbiny nebyly chráněny před deštěm, *Stylostegium* odumíralo a na jeho místo nastupovalo *Distichium montanum* (Lam.) Hagen, zatím co hynoucí rostlinky *Stylostegia* byly již obaleny iniciálními stadii lišejníků.

Z krátké doby tří let lze těžko činiti nějaké závěry. Vzhledem k tomu však, že tento mech unikl pozornosti bryologů již v dřívějších dobách, je pravděpodobné, že ustupuje.